

Tankplaats

📷 Ron 't Hoofft, 🗨️ Hans van de Ven

Jochem staat net op het punt een volle drum het opslagschuurtje in te rollen. Hulp heeft ie vandaag niet. Er wordt geen overmatige drukte verwacht bij de tankplaats. Gisteren zijn beide opslagtanks net bijgevuld. Dat is altijd wel even aanpoten, samen met zijn vaste maat Pieter. Maar ook gezellig een kletspraatje maken met de machinist, vaak een bekende. Eerder werkte Jochem bij het Faller 120157 dieselpompstation. Maar toen hij hoorde dat er bij de spoor 1-baan van de MVA een tankplaats zou worden ingericht, heeft hij direct bij zijn leidinggevende geïnformeerd naar de mogelijkheid overgeplaatst te worden. En hij heeft er een biertje bij opengetrokken toen dat verzoek bleek te worden gehonoreerd.

In tegenstelling tot het Faller-complex, waar de beide tanks achter elkaar geplaatst stonden, was hier een smalle, maar lange plek beschikbaar van 18 x 110 centimeter. Veel plezieriger werken; je kunt overal gemakkelijker bij. Hij heeft zich uitgebreid laten bijpraten over de ontstaansgeschiedenis. De tanks werden gemaakt naar het model van de Märklin 55721 ketelwagen van de VTG (Vereinigte Tankwagen Gesellschaft). Die heeft een diameter van 9 centimeter. Dat was al direct een uitdaging, want in de reguliere bouwmarkten kun je pvc-buizen alleen krijgen in 75 en 110 millimeter. Maar leve het online shoppen: op internet bestel je simpel een halve meter buis met een doorsnede van 90 mm. Afzagen op een lengte van 20 centimeter; een jeugdlid zou de klus kunnen doen, al is het wel zaak om secuur te werken.

Maar dan de kopse kanten. Jochem moet inwendig lachen om het verhaal daarachter. De maker wilde per se geen vlakke afdichting; een kleine bolling was een must. Dat krijg je met styreen niet voor elkaar. Een beetje met tegenzin werden diverse snoepwinkels en de bekende goedkope serviesprijstunters afgestruind. Maar niks, nada, noppes. Totdat het oog van de bouwer op het snoepotje op de eigen salontafel viel. Het was al bijna leeg, kun je nagaan hoe vaak hij het al in handen had gehad. Maar nu zag je dan ook wat een fraaie bodem het had. Bol van binnen, hol van onderen. Doorsnede nét iets meer dan 9 centimeter. Met de mond vol laatste snoepjes werd een gipspapje aangemaakt en ontstond al snel de perfecte kopwand. De twee tanks-in-wording kregen een eerste afdichting met houten schijven en na wat schuren, passen en meten ontstond de gewenste vorm.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van Modelbouwvereniging Arnhem e.o.

De versterkingsbanden zijn van Evergreen, zoals zoveel styreen latjes en randjes uit dat uitgebreide profieltjes-assortiment vandaan komen. In dit geval zijn ze met een schaar geschraapt om ze wat te laten krullen en daardoor eenvoudig rond de tank te plakken. Net zoals een lintje aan een cadeautje, zei Pieter nog. Niet vergeten om de naad aan de onderzijde van de tank te positioneren, net zoals in werkelijkheid de lasnaad ook daar te vinden is. Zoom ook even in op de steunen waarop de tanks rusten. In de voetjes zijn met stukjes 1 mm rond styreen de bouten gesimuleerd waarmee de boel stoot- en stormvast is verankerd.

Ken je die dopjes waarmee je een kruiskop kunt blinderen? vraagt Jochem. Die heeft de bouwer in verschillende diameters gebruikt om de vulopeningen af te dichten. De grootste van de twee zou een mangat moeten voorstellen. Zouden wij daar door kunnen kruipen om onderhoud in de tank te doen? Nou, even rekenen, bedenkt Pieter. Doorsnede 18 millimeter, maal 32 is in werkelijkheid bijna zestig centimeter. Zolang jij geen bierbuik hebt, kan dat uitstekend. Ik zal je wel even bijlichten met een zaklamp. Vergeet je poetsdoek niet. Een gebbetje breekt ook een soms wat saaie werkdag. Aan één kant komt onderaan nog een schuin geplaatste afvoer. We hoeven toch niet uit te leggen dat die secuur afgesloten moet zijn? Voor de zekerheid heeft de kraan een felrode kleur gekregen. Het spreekt vanzelf dat de tanks na een primer nog de nodige behandelingen kregen met een air-

brush (zie bijvoorbeeld de wat donkerder banen langs de versterkingsbanden), maar ook met een kwast, om te voorkomen dat alles een te strak uiterlijk krijgt. Vervuilen is een schone zaak, zegt Jochem, waarmee hij zijn Vlaamse herkomst verraad.

Toen de tanks eenmaal op hun sokkel stonden, was het tijd voor het ontwerpen van het onderhoudsbordes, dat uiteraard ook weer secuur moest worden ondersteund op de bolle vorm van de tank. De arbo-richtlijnen schrijven precies voor waar de veiligheidshekjes moeten staan en welke hoogte vereist is. De ladder is wel een verhaal apart. Twee staanders van 2 x 3 mm werden tijdelijk tegen elkaar geplakt. Daarna werden op onderlinge afstand van 1 cm de treden van 1 mm doorgeboord. Staanders losmaken en de traptreden er in schuiven. Een tijdelijk afstandssteuntje helpt om de ladder strak en recht te krijgen. De treden mogen best wat uitsteken; na het drogen worden de uitsteeksels weggeschuurd. Jochem denkt: als ik dit had moeten maken, dan was ik beslist vergeten om de ladder een kleine knik te geven en dan had ie niet zo mooi aangesloten op het bordes. De vloer daarvan is keurig volgens de voorschriften van traanplaat voorzien. Gek genoeg weten fabrikanten daar minder goed de juiste maatvoering voor te hanteren. Bij dit 1:32 model voldoet de H0-variant van JTT (97449) met de prachtige naam Diamond Plate het beste.

Twee forse aluminium buizen met een doorsnede van 4 mm zorgen voor het transport van de diesel naar de tank en vervolgens uit de tank naar de pomp.

Deze essentiële buizen moeten vanzelfsprekend stevig verankerd worden met een zware

steunconstructie. Deugdelijk materiaal, zei Pieter eens, met die H-profielen. Je kijkt niet goed, zei Jochem, het zijn echt I-profielen hoor. En plak nooit zomaar een van internet geplukt printje van het Shell-logo op een stukje styreen, maar maak daar een ultradun lijstje omheen. Een wereld van verschil!

En net zoals Evergreen in het hele bouwproces een terugkerend refrein is, zo geldt dat ook voor de pompen, de pompkasten, de brandkist, het telefoonkastje en het kastje tussen de rode tanks. Al die objecten zijn in de basis een blokje hout, maar dan kleiner dan de beoogde afmetingen (die van het Faller-bouwpakket zijn afgeleid met de formule 'vermenigvuldigen met 87, delen door 32'). Het geheel wordt dan beplakt met styreen, omdat je hout kunt behandelen wat je wilt, maar het er altijd als hout uit blijft

zien. Laat dat styreen gerust wat oversteken. Dan kunnen de deurtjes van de kasten er in vallen, waardoor vanzelf een overtuigend beeld van naden en kieren ontstaat. De deurknoppen zijn haaks omgezette stukjes 1 mm draad. De pompen zijn volgens diezelfde werkwijze ontstaan. Met wat printjes achter de kunststof ruitjes. Eerlijk gezegd, na het nodige gepruts heeft het tankpistool wel de goede vorm, maar is toch eigenlijk iets te grof uitgevallen. Het elektriciteits snoer en een krimpousje maken het wel weer echt af.

Vanzelfsprekend moesten de twee pompen overdekt staan. Wat Evergreen vierkantjes voor de zijkanten zijn met langsliggers verbonden, compleet met een tussendorpel. In het onderste deel zijn wat hoekprofieltjes bevestigd, waarop paneeltjes van JTT (97413) een overlappende beplating nabootsen en in het bovenste deel op dezelfde wijze twee ruitjes zijn aangebracht.

Ook de achterwand en het dak zijn van diezelfde beplating voorzien. Voor de wat donkere dagen of vroege tijdstippen kan er licht worden ontstoken, waarvan de bedrading achter het gebouwtje langs via een buis naar beneden wordt gebracht. Zou er werkelijk ooit iemand op dat bankje rechts van de pompen plaatsnemen? Het is eenvoudig een plankje met twee gebogen blanke ijzerdraadjes als chromen steunen. De jerrycan plus de tank op schoren aan de linkerkant komen uit de militaire bouwwereld. Het tankschema aan de muur is van internet geplukt. Wie heel goed kijkt, ziet dat het

een simpele aankomst/vertrektabel is, waarvan de koptekst is afgeknipt. Het gehele bouwwerkje staat natuurlijk ook weer op een traanplaat, om onverwacht uitglijden tot een minimum risico te beperken. En daaromheen zit een stevige omlijsting ter bescherming van schoenen en voeten.

We zijn weer terug waar we begonnen. Of liever, waar Jochem begon. De keet is opgebouwd uit wanden opgebouwd uit scheepsdekprofiel. Met een kraspunt nog wat verder geaccentueerd en natuurlijk uitgebreid behandeld met washes en drybrush. De schuifdeur (vind je die niet fantastisch?) hangt aan twee perfect geknutselde katrollen, die jammer genoeg alleen goed zichtbaar zijn als het dak wordt afgenomen. Het dak is waterdicht gemaakt met een coatingresidu. Vergelijk het een beetje met tectyleren. Dat gebeurt in een spuitcabine. Aan het eind van de week ligt er dan een zwart

laagje coating op de vloer van de cabine. Het lijkt wat op landbouwplastic, maar dan aan één zijde wat ruwig. En je weet: een modelbouwer gooit niks weg, kan alles ooit wel een keer gebruiken. In dit geval dus om het dak waterdicht te maken. Het geheel staat op een fundering, bekleed met rubber steentjesfolie van CH kreativ (www.ch-kreativ.de). De pallet voor de keet is zeker weten precies op schaal. De bouwer heeft vlak voor zijn pensionering op het werk nog eens een exemplaar nauwkeurig opgemeten.

De gehele tankplaats is op een grondplaat van MDF gesitueerd. Deze bestaat uit een laag van 3 en eentje van 2 mm, om precies op biels- en op railhoogte uit te komen, compleet met een afdeklag van 3 mm XPS-schuim. Een latje rondom is op geregelde afstanden wat ingezaagd om stenen te suggereren. Onder de tanks is nog een extra funderingslaag zichtbaar. De pompplaats zelf daarentegen ligt juist wat verzonken in de om ecologische redenen vanzelfsprekend volstrekt vloeistofdichte ondergrond. In de grondplaat zijn van onderaf wat sleuven aangebracht om de verlichtingsbedrading onzichtbaar door te voeren. Pieter merkt nog op dat de twee grote straatlantaarns fors aangepaste en sterk verlengde Märklin-exemplaren zijn. Let op de fraaie verdikking en de subtiel aangebrachte sluitring.

Jochem is vooral ook blij met de robuuste afrastering achter zijn werkterrein. Het zijn dertien elementen, die stuk voor stuk flink wat tijd vergden. Het aluminium vliegengaas zit geplakt tussen twee omlijstingen, gemaakt van Evergreen stroken 0,75 x 3,2 mm. Ze passen naadloos tussen de veertien staande H-balken. We werken hier al weer een flink aantal jaren met veel plezier, mijmert hij, als hij wat graspolletjes tussen de kieren van de stenen ziet groeien.

Jochem is vooral ook blij met de robuuste afrastering achter zijn werkterrein. Het zijn dertien elementen, die stuk voor stuk flink wat tijd vergden. Het aluminium vliegengaas zit geplakt tussen twee omlijstingen, gemaakt van Evergreen stroken 0,75 x 3,2 mm. Ze passen naadloos tussen de veertien staande H-balken. We werken hier al weer een flink aantal jaren met veel plezier, mijmert hij, als hij wat graspolletjes tussen de kieren van de stenen ziet groeien.

